

Vazgeçemem

– HÜLYA TÜRK · 12 Ekim 2020

Bir şehir ol dersiniz bana; İzmir olurum.

Dallanır budaklanırım körfeze doğru.

Karşıyaka, Güzelyalı, Alsancak derken Bulurum kendimi Konak'ta...

Seyir teraslarından birine oturur bir zeybek türküsü tuttururum...

Her dize de minnet duyarım o mavi gözlere.

Bugün, gölgesinden korkanlara güler...

“Siz, küçültmek istedikçe büyüyen bir liderdir o” derim.

Demokrasi'dir, adalettir, geçmiştir, gelecektir onun adı.

Kadındır, çocuktur, en çok İstikbaldir.

Bir kasaba ol dersiniz bana Urla olurum.

Dallanır budaklanırım iskeleye...

Ve oradan uzanır kollarım enginar tarlalarına...

Belki de uğrarım bir kahveye, Salih Amca'nın dostluk kokan çayına uzanır ellerim.

İki laf ederiz mavi gözlü adam için...

Bilirim ki açar ellerini Salih Amca, dua eder;

“Rabbim sana şükürler olsun ki dünyanın önünde eğildiği bir lideri bize nasip ettin” der.

O da güler yaşlanmış mavi gözleriyle.

Öyle derin bakar ki duvardaki resme; Mavi, maviliğinden utanır.

Hemşerim memleketin nire? diye sorarsanız göğsümü kabartır, yüzümde bir gülümseme ile Sarıkamış derim elbette.

Bir selam yollarım memleketime, içinde annem, hasretim ve çocukluğum yüklüdür...

Doksan bin şehidimin yüreğine okurum, dilimdeki hüznü türküleri.

Çam ağaçlarının arasında kozalakların yere düşüşünü seyrederim.

Karın yağışını, yaramaz çocukların kızak kavgalarını hayal ederim.

Belki de en çok atlı kızaklarda yanakları soğuktan kızarmış çocukları beklerim.

Yani canımın içi;

Ne ülkemden vazgeçerim, ne memleketimden.

Ne verilen haklardan vazgeçerim, ne de o hakkı verenden.

Türkiye Atatürk'tür.

Atatürk, İzmir...

İzmir, Demokrasi...

Demokrasi, şehit...

Şehit, Vatani uğruna canını vermiş kutsalımdır.

Vazgeçemem...

Hülya Türk BOYACIOĞLU